

πος, πενταπλάσιος τῶν πύργων τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων καὶ ἑνδεκαπλάσιος τοῦ ὀβελίσκου τοῦ Λουξώρ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΝ

Τὸ ἐξῆς περιέργον ἐπεισόδιον ἐγέννησε τὴν ἰδέαν τοῦ γραμματοσήμου, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ κ. Ἀλφόνσου Ἐσκυρίου.

«Περιηγητὴς τις, διερχόμενος πρὸ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν ἐπαρχίαν τῆς βορείου Ἀγγλίας, ἔφθασε πρὸ τῆς θύρας πανδοχείου, ἐν ᾧ ἐστάθη πρὸ αὐτῆς ὁ γραμματοκομιστὴς ὅπως δώσῃ ἐπιστολήν. Νεᾶνις δ' ἐξελητοῦσα ἵνα λάβῃ αὐτὴν τὴν ἔστρεψε πολλάκις ἐν τῇ παλάμῃ αὐτῆς, ἐπειτα δὲ ἠρώτησε πόσον ἦτο τὸ ταχυδρομικὸν τέλος.

»Τὸ τίμημα ἦτο ἄδρον, διότι προφανῶς ἡ μὲν νέα ἦτο πτωχὴ, ὁ δὲ ταχυδρόμος ἐζήτει ἐν σελλίονι. Ἀναστενάζασα δ' ἐκ βάθους καρδίας εἶπεν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐστέλλετο ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ της, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶχε χρήματα καὶ ἐπομένως ἐπέστρεψεν αὐτὴν εἰς τὸν κομίσαντα.

»Ὁ περιηγητὴς περιήρχετο τὸν κόσμον μανθάνων καὶ παρατηρῶν· κεκτημένος δὲ καλὴν καρδίαν προσέφερε τὸ τίμημα τῆς ἐπιστολῆς, καίτοι τῆς νέας ἐναντιουμένης. Ἀλλ' ἡ ἐπίμονος αὐτῆ ἀντίστασις εἰς τοιαύτην μάλιστα περιστασιὶ ἐγένετο πρόξενος σκέψων εἰς αὐτόν.

»Μέλις δὲ ὁ ταχυδρόμος ἔστρεψε τὰ νῦτα καὶ ἡ νέα ξενοδόχος ὠμολόγησεν ὅτι ταῦτα πάντα ἦσαν στρατήγημα αὐτῆς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ της· διὰ σημείων τινῶν ἱερογλυφικῶν γεγραμμένων ἐπὶ τοῦ φακέλλου, τῇ ἐμήνυεν ὅτι εἶχεν ἀνάγκη νὰ τῇ γράψῃ· ἀλλ' ἡ ἐπιστολὴ ἦτο ἄγραφος. Εἵμεθα τόσον πτωχοὶ καὶ οἱ δύο, προσέθηκεν, ὥστε ἐννοήσαμεν τὸν νέον τοῦτον τρόπον τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν γραμμάτων.

»Ὁ δὲ περιηγητὴς ἐξακολουθῶν τὸν δρόμον αὐτοῦ ἐσκέφθη ὅτι ταμειυτικὸν σύστημα δίδον χάραν εἰς τοιοῦτους ἀθλοῦς δόλους ἦτο ἀτελές· καὶ πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ὁ κ. Ρόουλανδ Χίλλ (οὕτως ὠνομάζετο) εἶχεν ἤδη κατὰ νοῦν ἰδέαν νέου ὀργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων.

»Ἐσκέφθη ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ὅπου αἱ οἰκογενεαὶ καὶ ὑποθέσεις εἶναι εἰς ἄκρον σπουδαίαι, ἀλλ' ὅπου τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ζῶσι συνήθως ὅλως διεσπαρμένα, ὅπου ὁ ἐμπορικὸς καὶ ἐπιχειρηματίας νοῦς δὲν ἔχει ὅρια, ἡ ἀλληλογραφία δὲν περιωρίζετο εἰμὴ ὑπὸ τοῦ ὑπερόγκου τῆς ταχυδρομικῆς δαπάνης, καὶ ὅτι ὁ ἀφαιρέσας τὸ κώλυμα τοῦτο ἤθελεν εὐεργετήσαι τὴν κοινωνίαν χωρὶς νὰ βλάψῃ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ταμείου.

»Ἡ ἰδέα του ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, καὶ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1840 τὰ

γράμματα ἐπλήρωναν μόνον 10 λεπτὰ ὅπου δῆποτε τῶν Βρετανικῶν νήσων ἐστέλλοντο. Ὁ τολμηρὸς οὗτος νεωτερισμὸς ὑπερέβαλε μετ' οὐ πολὺ τὰς ἐλπίδας τῶν νομοθετησάντων αὐτόν· δέκα ἔτη ὕστερον, τῇ 1850, ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμάτων ἠῤῥησεν ἀπὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου εἰς 7 ἑκατομμύρια καί τινες χιλιάδας.»¹

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

25.—Διατί ἐν πύραυλον (μαγκάλι) σβύνει ὅταν τὸ ἐκθεσωμεν εἰς τὰς θερμὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου;

Διότι ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ διὰ τοῦ δευγόνου του συντελεῖ εἰς τὴν καύσιν, παρέχων τρόπον τινὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν εἰς τὸ πῦρ. Θερμαινόμενος ἐπομένως διὰ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος ἐκτείνεται καὶ ἀραιούται, δὲν παρέχει δὲ οὕτω εἰς τὸ πῦρ τὴν πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ ἀναγκαίαν τροφήν.

ΟΙ ΔΕΚΑ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ ΙΕΦΦΕΡΣΟΝ

1. Μὴ ἀναβάλῃς ποτὲ εἰς τὴν αὔριον ὅ,τι δύνασαι νὰ κάμῃς σήμερον.
2. Μὴ μεταχειρισθῆς ἄλλον δι' ὅ,τι δύνασαι νὰ κάμῃς ὁ ἴδιος.
3. Μὴ ἐξοδεύῃς τὰ χρήματά σου πρὶν τὰ κερδίσῃς.
4. Μὴ ἀγοράσῃς ποτὲ πρᾶγμα περιττόν, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι εἶνε εὐθηνόν.
5. Ἡ ματαιότης καὶ ἡ ὑπερηφάνεια μᾶς προξενούσι δαπάνας πολὺ μεγαλητέρας παρὰ τὴν πείναν, τὴν δίψαν καὶ τὸ ψῦχος.
6. Ποτὲ δὲν θὰ μετανοήσῃς διότι ἔφαγες ὀλίγον.
7. Ποτὲ δὲν κοπιᾷζει τις δι' ὅ,τι κάμνει προθύμως.
8. Πόσας θλίψεις μᾶς ἐπροξένησαν δυστυχήματα, τὰ ὅποια οὐδέποτε μᾶς συνέβησαν!
9. Βλέπε πάντοτε τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν καλὴν των ὄψιν.
10. Ὅταν εἶσαι θυμωμένος, μέτρα ἕως εἰς τὰ δέκα πρὶν ὀμιλήσῃς, καὶ ἕως εἰς τὰ ἑκατὸν, ἐὰν εἶσαι πολὺ θυμωμένος.

Ὁ Ἀγγλος ἀναγινώσκει καθ' ἐκάστην τὴν Γραφήν· ἐπὶ κεφαλῆς δὲ τοῦ κατ' ἔτος ἐκδιδόμενου προγράμματος τοῦ ἐν Λονδίῳ Βασιλικοῦ Σχολείου (Kings' College) τίθενται πάντοτε τὰ ἐξῆς: «Εἰς πάντα χριστιανικὸν τόπον, τὸ σύστημα τῆς ἀνατροφῆς πρέπει νὰ θέτῃ τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν

σπουδῶν. Ἄνευ τῆς θρησκευτικῆς ἐπιστήμης αἱ ἄλλαι ἐπισημαίαι δὲν δύνανται νὰ παρέξωσιν οὔτε εἰς τὸ ἄτομον εὐτυχίαν, οὔτε εἰς τὸ Κράτος εὐημερίαν.»

Τὸ ἐπόμενον ἄσμα ἐγράφη ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ κ. Φιλίππου Ἰωάννου καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1828 ἐν τῇ «Γενικῇ Ἐφημερίδι τῆς Ἑλλάδος». Ἀνετυπώθη δὲ καὶ ἐν τῇ Neugriechische Grammatik τοῦ Possart (1834).

Σ. τ. Δ.

ΑΣΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ

Τὸ ἔαρ μ' ἄνθη καὶ πρασινάδας
Τερπνῶς στολίζει τὰς πεδιάδας·
Τὰ δένδρ' ἀνοίγουν, ἄνθη ἐκφύουν,
Καρπὸς ὠραίους μᾶς προμηγνούν·
Αἱ ἀηδόνες λιγυρὰ μέλπουν,

Ἄλλὰ τὸν νοῦν μου αἱ Μοῦσαι τέρπουν.

Ἡ Ἰεφυρίτις αὔρα κλονίζει
Σιγὰ τὰ φύλλα καὶ ψιθυρίζει·
Νυκτὸς αἱ δρόσοι τὴν γῆν ὑγραίνουν,
Τέττιγες ἔξω αὐτῆς προβαίνουν,
Νὰ τερετίσουν ἔς τὰ δένδρ' ἀνέρπουν,

Ἄλλὰ τὸν νοῦν μου αἱ Μοῦσαι τέρπουν.

Ὁ γεωπῶνος τὸν ὀφθαλμὸν του
Ἡδῶνε στρέφων πρὸς τὸν ἀγρόν του,
Τὰ σπαρτὰ βλέπει νὰ κυματίζουν,
Τοὺς στάχους ἤδη νὰ καλυκίζουν·
Παρθένοι ἄνθη εὖσσμα δρέπουν,

Ἄλλὰ τὸν νοῦν μου αἱ Μοῦσαι τέρπουν.

Ἀρνίον πλήθη καὶ ἐριφίων
Σκιρτοῦν μὲ χάριν εἰς τὸ πεδίον.
Ὁ βοσκὸς ἔχει τὴν χλόην στρώμα,
Καὶ τὸν αὐλὸν του κρατεῖ ἔς τὸ στόμα·
Παίξει τὰ δένδρα κύκλω συρρέπουν,

Ἄλλὰ τὸν νοῦν μου αἱ Μοῦσαι τέρπουν.

Πρίαποι, νύμφαι αἱ τῶν δασέων,
Καὶ τῶν ὑδάτων, καὶ τῶν ὀρέων,
Χοροὺς συσταίνουσι, πανηγυρίζουν,
Τὸ ἔαρ ψάλλουν καὶ λιγυρίζουν,
Τὰ θεῖα κάλλη αὐτῶν ἐκπρέπουν,

Ἄλλὰ τὸν νοῦν μου αἱ Μοῦσαι τέρπουν.

Ἐκ τῶν λιμένων ἤδη τὰ πλοῖα
Οἱ ναῦται λύουσι, κάμνουσι πανία,
Τὴν γαληναίαν θάλασσαν σχίζουσι,
Τρίτωνες κύκλω τὰ τριγυρίζουσι,
Τ' ἄγρια κύματα ἀποτρέπουσι,

Ἄλλὰ τὸν νοῦν μου αἱ Μοῦσαι τέρπουν.

Ἐαρ μου, ἔχε τὰς καλλονὰς σου!
Ζέφυρε παίξε μὲ τὰς πνοὰς σου!
Τέττιγες, κῆραι ἐξήχου κάλλους!
Βοσκοὶ καὶ νύμφαι, ὄψαγετε ἄλλους!
Τὸν νοῦν μου ταῦτα δὲν παρεκτρέπουσι,
Τὸν νοῦν μου πάντα αἱ Μοῦσαι τέρπουσι.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Εἰς πᾶν ἔθνος πολλοὶ εἰσιν οἱ μὴ κηδόμενοι

μενοι εἰμὴ περὶ τοῦ ἰδίου συμφέροντος, ἀμεριμνοῦντες δὲ περὶ τοῦ κοινοῦ· πολλοὶ ὅμως τ' ἀνάπαλιν πρεσβεύουσιν ὅτι, ὅπως ἐλεγέ ποτε ὁ Περικλῆς, οὐδεμία οἰαδῆποτε ἰδιωτικὴ εὐπραγία δύναται νὰ ἦνε ὠφέλιμος, ὡσάκις ἀθρόα ἡ πόλις ἔχει κακῶς. Καὶ πονήρως μὲν διακείται ἡ πατρίς ὡσάκις πλειονοψηφοῦσιν οἱ πρῶτοι, εὐροοῦσι δὲ τὰ κατ' αὐτὴν ὡσάκις ἐπικρατοῦσιν οἱ δεῦτεροι. (Κ. Παπαρρηγόπουλος.)

* * * Νεανία, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἦσο ἔτι παῖς ἐντὸς μικροῦ ἢ κεφαλῆ σου θέλει λευκανθῆ ὑπὸ τῆς ἡλικίας, τὸ σῶμά σου θέλει κυρτωθῆ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν χρόνων. Ἐπιλαμβάνου προθυμῶς καὶ μετὰ πόθου τῶν διαρρουσῶν ὥρων, πλήρωσον αὐτὰς ὠφελίμων ἔργων καὶ θέλεις ζῆσει ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους πλειότερον, ἢ ὅσον ἔζησεν ὁ ἀνόητος ἀργὸς καθ' ὅλην ἡμικατονταετηρίδα. Οἱ καρποὶ τῆς δραστηριότητός σου, ἰδοὺ ἢ ζωῆ σου! (Zschokke.)

* * * Τὰ πάθημας εἶνε ἀληθεῖς φοίνικες. Εὐθὺς ὡς καίεται ὁ παλαιὸς, ἀναφύεται ὁ νέος πάραυτα ἐκ τῆς τέφρας. (Goethe.)

* * * Ὁ δέξινους εὐρίσκει σχεδὸν τὰ πάντα γελοῖα, ὁ λογικὸς σχεδὸν οὐδέν.

* * * Καλῶς κεκαλονισμένη ζωὴ πολλαπλασιάζει τὸν χρόνον.

ΥΠΙΕΙΝΗ

Θεραπεία δηγμάτων.

Ἐν τῷ Χρόνῳ τοῦ Λονδίνου ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἡ ἐξῆς ἐπιστολή: «Ἀναγνώσας ἐν τῇ ἐφημερίδι ὑμῶν διήγησιν τοῦ θανάτου ἀνθρώπου δηχθέντος ὑπὸ γαλῆς, σὰς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε τὸ ἐξῆς, ὅπερ μοι συνέβη πρὸ τριῶν ἑβδομαδῶν.

»Ἐἶχον φέρεи ξένον κύνα εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συμφιλιώσω αὐτὸν μὲ τὰς γαλάς, ἔλαβον μίαν ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ ἔφερον πλησίον τοῦ κυνός. Ἡ γαλῆ ἐτρόμαξε καὶ μὲ ἔδηξε τοσοῦτον ἰσχυρῶς κατὰ τὸν μέγαλον δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ὥστε οὐχὶ μόνον εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ κρέατος τέσσαρες τῶν κάτω ὀδόντων αὐτῆς, ἀλλ' ἡ πίεσις τοῦ οὐρανίσκου αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τοῦ δακτύλου ἐπέφερε σπουδαῖον οἰδήμα. Μετὰ ἐν ἡ δύω λεπτὰ ὁ πόνος ἦτον ἀληθῶς ἀνυπόφορος, καὶ πολὺ φοβερώτερος ἐκείνου ὃν ὑπέφερα ἄλλοτε πληγωθείς. Ἐλαβον ὀλίγον βάμμα ἀρνικῆς καὶ ἀναμίξας μὲ δωδεκαπλασίαν ποσότητα ὕδατος, ἔλουσα καλῶς τὸν δάκτυλον. Μετὰ τινα δευτερόλεπτα τὸ αἷμα ἤρχισε νὰ ρεῖ ἐλευθέρως, ὁ πόνος ἔπαυσε καὶ τὸ οἰδήμα κατέπεσεν. Ἐκτοτε δὲν ἠσθάνθην πλέον οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐνόχλησιν.»